

ВЪ АВТОМОБИЛЪ

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смъхурко,

Единъ день азъ бръснѣхъ шофьора Евстати. Той идваше често. Станахме познати. Тъкмо бѣхъ започналъ, влѣзе единъ момъкъ въвъ черна премѣна и писмо донесе. Прочете го бързо майсторътъ Лавренти и гордо подхвана: „Господа клиенти, току що получихъ висока покана. Графъ Перчиниани, чужденецъ всесилень, моя прочутъ майсторъ у дома си кани. Синъ и щерка ималъ, та да ги подстриже. Автомобилъ пратилъ. Тръгвай, Патилане!“

Но азъ отговорихъ: „Иди кажи, момко, на тозъ, що те пратилъ, че тука ме чакатъ клиенти познати. Царътъ да ме вика, пакъ не ги оставямъ. И кажи му още, че Патиланъ-майсторъ по кжши не ходи. На

когого трѣбва, нека тука дойде!“

Майсторътъ Лавренти катъ гръмнатъ остана. Шофьорътъ Евстати ржката ми хвана и викна зарадванъ: „Браво, Патилане! Като тебе майсторъ никжде го нѣма! И азъ ти предлагамъ сърдечна отплата: утре да те взема и да те разходя далече съ колата!“ Пламна ми сърдцето. Стиснахъ му ржката: — „Да си живъ, Евстати! Но азъ самъ не ходя. Имамъ си дружина съсъ баба начело“. — „Нищо, Патилане! — засмъ се шофьора, — колата ще хване всички твои хора!“

На сутринята рано, на света недѣля, баба си облѣче спортната фланела. Моята дружина пристигна навреме. И автомобилътъ дойде да ни вземе. Ний се настанихме. Баба въвъ срѣ-